

РЕШЕНИЕ

№ 4474

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно
наказателно дело № 20221110210605 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалбата на **К. В. П.** от гр. София, *****
против Наказателно постановление № 22-4332-013998/25.07.2022г. на
Началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което му е
наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева на
основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6, т.1
ЗДвП.

В жалбата се сочи, че фактическата обстановка, възприета в
обжалваното НП не отговаряла на действителната. Жалбоподателят твърди,
че е преминал кръстовището на жълт сигнал на светофарната уредба.

По изложените съображения се отправя искане към съда за отмяна на
обжалваното наказателно постановление.

В съдебните заседания, проведени пред настоящата инстанция
жалбоподателят, редовно призован, се явява. В дадения ход по същество
пледира съдът да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното
наказателно постановление, тъй като не е извършил нарушението, за което е
ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на жалбата.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение бланков № 68380 от 09.07.2022 г., съставен от мл. автоконтрольор при ОПП- СДВР –св. Р. е констатирано, че на 09.07.2022 г. около 22:32 ч. в гр. София с посока на движение от бул. „Ген. Скобелев“ към бул. „Акад. Ив. Гешов“, жалбоподателят К. В. П. управлявайки лек автомобил „БМВ Х 5“ с рег. № СА 8668 КМ, на кръстовището с ул. „Урвич“ навлиза и преминава на червен сигнал на светофара при работеща в нормален режим светофарна уредба.

Нарушението било квалифицирано от актосъставителя по чл.6, т.1, пр.2 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствието на свидетелите очевидци – Р. М. П. и Мартин Димитров Миланов –присъствали при установяване на нарушението и при съставянето на акта, както и в присъствието на нарушителя К. В. П., който след като се запознал със съдържанието на АУАН го подписал с отбелязване, че има възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е било изпратено възражение срещу така съставения АУАН на 12.07.2022г. с вх.№433200-71422 по електронната поща на пътна полиция „ Traffic police SDVR“.

Въз основа на горепосочения акт и след преценка на подаденото възражение, като неоснователно е издадено атакуваното в настоящото съдебно производство НП № 22-4332-013998/25.07.2022г., с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на жалбоподателя П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6, т.1 ЗДвП. Препис от същото бил връчен лично на жалбоподателя срещу подпис на 10.08.2022 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН - АУАН, възражение, докладна записка, справка/картон на водача, Заповед № 513з-10838/20.07.2020 г. на Директор

СДВР, Заповед № 8121 К-13318/23.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министър на вътрешните работи; както и от гласните доказателствени средства.

Съдът се довери на заявеното от свидетеля–актосъставител Георгиев, че АУАН е съставен от него, но той не е установил нарушението, а последното е констатирано по данни на свидетелите очевидци – Р. П. и Мартин Миланов, които са спрели за извършване на полицейска проверка управлението от жалбоподателя лек автомобил. В тази насока са и показанията на св. Р. П., който лично е възприел поведението на жалбоподателя като водач на МПС, чийто автомобил преминал кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирано лице и е срещу административно -наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по съображенията изложени в нея.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#), в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност. При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, като е налице и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на нарушителя.

Съгласно разпоредбите на чл. 42, т.5 ЗАНН и чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН както АУАН, така и НП следва да съдържат посочване на законовите

разпоредби, които са били нарушени. В процесния АУАН е посочено, че с действията си на 09.07.2022 г. жалбоподателят К. В. П. е нарушил разпоредбите на чл.6, т.1, предложение II от ЗДвП. Административно наказващият орган е възприел тази правна квалификация, като за извършеното нарушение жалбоподателят е санкциониран на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП е бланкетна и предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП административнонаказващият орган е приел, че на процесното кръстовище, оборудвано със светофарна уредба, жалбоподателят навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба. Никъде в текста на НП обаче не е посочено кой е нормативният акт и конкретният текст, който вменява задължение на участниците в движението да не преминават при подаден червен сигнал на светофарна уредба. Разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДвП не посочва при какви светлинни сигнали, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Съгласно чл. 14, ал.1 от ЗДвП, Министерът на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определят с наредби условията и реда за използване на пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, като такъв подзаконов нормативен акт представлява Наредба № 17/23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. Така, бланкетът на чл.6, т.1 ЗДвП се допълва от друга разпоредба, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при подадени различни по цвят светлинни сигнали на светофарна уредба. Както вече беше посочено, в чл.57 ЗАНН са изчерпателно изброени реквизитите на наказателното постановление, като в т. 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби които са били нарушени виновно”. Като не е посочил конкретната норма въвеждаща задължение за водачите на ППС да не преминават през кръстовище при подаден червен сигнал на светофарната

уредба (чл.7, т.1, б.”Б” от Наредба № 17/23.07.2001 г.), АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена и която посочва задължението на водача, съобразно конкретния светлинен сигнал по смисъла на [чл. 31, ал. 7, т. 1 -4 от ППЗДвП](#).

Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които той не е изпълнил. Санирането на нарушението на чл. 57, ал.1 т.6 от ЗАНН не е възможно на този етап от производството и има за последица единствено отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че неправилно е ангажирана административно –наказателната отговорност на жалбоподателя за извършване на нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

На следващо място, съдът дължи произнасяне по въпроса за разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им, с оглед разпоредбите на чл.63д от ЗАНН и на [чл. 143 АПК](#), която пък от своя страна препраща към [чл.77](#) и [чл.81 ГПК](#). В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор разноси се дължат в полза на жалбоподателя, който обаче не е поискал присъждането им, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 вр. ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-013998/25.07.2022г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с което на К. В. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6, т.1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____